

בבית המשפט העליון

רע"א 5753/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: אילן קירשנבאום

נגד

המשיבים: 1. נציגות הבית המשותף ברחוב בזל 43, תל אביב
2. אבי טל
3. הניה גודס

בקשת רשות לערער על החלטת בית המשפט המחוזי בתל
אביב-יפו (כב' השופטת א' כהן) ברע"א 2071-07-18 מיום
3.7.2018

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. המבקש – שאינו מיוצג – הגיש תביעה נגד המשיבים לבית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' סגנית הנשיא ס' רסלר-זכאי), בטענה כי הם אחראים לנזקים שנגרמו לדירה שבבעלותו בבית משותף בתל אביב-יפו (להלן: הדירה והבית). נטען כי המשיבים 2-3 שימשו כחברי הנציגות (המשיבה 1) במועדים הרלוונטיים לתביעה. המבקש הגיש בקשת רשות לערער על החלטות שונות שקיבל בית משפט השלום במסגרת הדיון בתביעה וביניהן החלטה על מינוי מומחה לא מוסכם לבחינת הליקויים בדירה; החלטה לדחות את בקשת המבקש למנות "מהנדס מבנים מוסמך" חלף המומחה שמונה על ידי בית המשפט; וההחלטה לדחות בקשה לעיון חוזר בעניין זה (להלן: החלטות בית משפט השלום). ביום 3.7.2008 דחה בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת א' כהן) את בקשת רשות הערעור האמורה. נקבע, בין היתר, כי החלטות בית משפט השלום בעניין מינוי המומחה התקבלו בתום שמיעת טיעוני המבקש וכי לא נמצא בהן כל פגם לגופם של דברים. עוד נקבע כי לאחר שימסור המומחה מטעם בית המשפט את חוות דעתו תעמוד לבעלי הדין הזכות לחקור אותו; וכי מכל מקום, מצויה לפני בית משפט השלום חוות דעת מומחה מטעם המבקש. בית המשפט הוסיף כי לא הוכח לפניו שמינוי המומחה יוביל לנזקים שלהם טען המבקש. נוכח האמור קבע בית המשפט המחוזי כי לא קמה עילה להתערב בהחלטות בית משפט השלום.

2. מכאן הבקשה שלפניי, שבצדה הוגשה בקשה לעכב את מינוי המומחה מטעם בית המשפט ואת ההוראות הקשורות בכך (להלן: בקשת הרשות לערער והבקשה לעיכוב ביצוע). בבקשת הרשות לערער שב המבקש על טענותיו לפני בית המשפט המחוזי, שלפיהן המומחה שמונה מטעם בית המשפט השלום אינו מוסמך על פי דין ליתן חוות דעת בעניין הליקויים בדירה; וכי ההחלטה למנותו איננה סבירה באורח קיצוני בשל הנזקים שצפויים להיגרם כתוצאה ממנה. כמו כן, נטען כי החלטת בית המשפט המחוזי לא נומקה כהלכה באופן שהוביל לפגיעה בזכויותיו של המבקש.

3. לאחר עיון בבקשה ובצרופותיה, באתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערער ב"גלגול שלישי" תינתן במשורה, כאשר הבקשה מעלה שאלה בעלת חשיבות משפטית כללית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982)). הדברים אמורים ביתר שאת כשמדובר בבקשת רשות לערער ב"גלגול שלישי" על החלטת ביניים בעלת אופי דיוני דוגמת זו שלפנינו, בשים לב לשיקול הדעת הרחב המסור לערכאה המבררת (רע"א 5894/14 זלמנוביץ נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה מורדות הכרמל, פסקה 21 (17.9.2014); רע"א 5341/11 הלה הנדסה בניה וייזום בע"מ נ' אלאוף, פסקה 5 (18.8.2011)). הבקשה שלפניי אינה באה בגדר אמת המידה האמורה. טענות המבקש כי במקרה דנא מונה המומחה מטעם בית המשפט בניגוד לחוק ולרמת המומחיות הנדרשת בענייננו נטועות בנסיבות המקרה וככאלו אינן מצדיקות מתן רשות לערער ב"גלגול שלישי" (רע"א 8869/13 פאור נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, פסקה 5 (19.1.2014)). אף טענותיו של המבקש בדבר היעדר הנמקה מספקת של החלטת בית המשפט המחוזי אינן מצדיקות מתן רשות לערער לפנינו, שכן עיון בהחלטה מלמד כי היא מאפשרת להבין את יסודות ההכרעה וטעמיה (ראו רע"א 9294/09 חן נ' בנק הפועלים, פסקה 7 (25.3.2010)).

בקשת הרשות לערער נדחית אפוא, וממילא מתייתרת בקשת עיכוב הביצוע.

ניתנה היום, כ"ה באב התשע"ח (6.8.2018).

ש ו פ ט